

แผนบริหารความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คณะครุศาสตร์
FACULTY OF EDUCATION

งานแผนและงบประมาณ

ผ่านความเห็นชอบจากคณะประจำคณะครุศาสตร์
ครั้งที่ 1/2568 วันที่ 30 เมษายน 2568

คำนำ

การบริหารความเสี่ยง เป็นเรื่องสำคัญสำหรับการบริหารจัดการภายในคณะครุศาสตร์ ช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุ วัตถุประสงค์ ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานขององค์กรทำให้สามารถผลักดันกิจกรรมที่จะดำเนินการในอนาคตให้สอดคล้องและสามารถควบคุมได้ ซึ่งการดำเนินการตามกรอบเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจ การวางแผน และการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงาน ตลอดจนเพิ่มโอกาสที่จะดำเนินการให้บริการแก่ประชาชนที่ดีขึ้น การประยุกต์ใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการตัดสินใจซึ่งจะส่งผลให้ผลลัพธ์ในการปฏิบัติงานดีขึ้น การวางแผนและการจัดการมีประสิทธิภาพ พัฒนฐานข้อมูลที่เป็นสำหรับองค์กร การพัฒนาระบบการบริหารจัดการตัวชี้วัด ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรภายใต้สถานะการดำเนินงานของหน่วยงานล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งก็คือความไม่แน่นอนที่จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร

คณะครุศาสตร์ จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านี้อย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาส และกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงแล้วกำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง คณะครุศาสตร์ จึงดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อให้การดำเนินการแผนบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ผู้บริหาร และบุคลากรของคณะครุศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยง และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องยั่งยืน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และบุคลากรทุกฝ่ายในการปฏิบัติงาน และใช้ถือปฏิบัติต่อไป

งานแผนและงบประมาณ คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	๑
สารบัญ	๒
บทที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน	๓
๑.๑ ประวัติความเป็นมาของคณะครุศาสตร์	๓
๑.๒ วิสัยทัศน์	๔
๑.๓ อัตลักษณ์	๔
๑.๔ เอกลักษณ์	๔
๑.๕ พันธกิจ	๔
๑.๖ โครงสร้างคณะครุศาสตร์	๕
บทที่ ๒ แนวคิดบริหารความเสี่ยง	๖
๒.๑ วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง	๘
๒.๒ ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	๘
๒.๓ นิยามนามของการบริหารความเสี่ยง	๘
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง	๑๐
๓.๑ นโยบายการบริหารความเสี่ยง	๑๐
๓.๔ วิเคราะห์ความเสี่ยง	๑๑
คณะผู้จัดทำ	๒๑

บทที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมาคณะครุศาสตร์

คณะครุศาสตร์ เป็นหน่วยที่เก่าแก่ที่สุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูที่มีพัฒนาการมาจาก “โรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า” ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๘ จนถึงปัจจุบันมีสถานะเป็นคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดยมีพัฒนาการ ที่สำคัญ ๔ ช่วงตามลำดับ ดังต่อไปนี้ ช่วงเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู (พ.ศ. ๒๔๔๘ – พ.ศ. ๒๕๐๘) ช่วงเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ. ๒๕๐๙ – พ.ศ. ๒๕๓๘) ช่วงเป็นคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ. ๒๕๓๘ – พ.ศ. ๒๕๔๓) ช่วงเป็นคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ (พ.ศ. ๒๕๔๓ – ปัจจุบัน)

ปัจจุบัน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีพัฒนาการในการผลิตและพัฒนาครูต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานานกว่า ๑๑๘ ปี มีการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมหลากหลายวิชา และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) (๔ ปี) จำนวน ๒ สาขาวิชา คือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษา) มี ๙ วิชาเอก ประกอบด้วย ๑) วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ๒) วิชาเอกคณิตศาสตร์ ๓) วิชาเอกคอมพิวเตอร์ศึกษา ๔) วิชาเอกวิทยาศาสตร์ ๕) วิชาเอกพลศึกษา ๖) วิชาเอกสังคมศึกษา ๗) วิชาเอกการสอนภาษาไทย ๘) วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ และ ๙) วิชาเอกการประถมศึกษา และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง ปัจจุบัน คณะครุศาสตร์มีผู้บริหารในตำแหน่งคณบดี จำนวน ๓ คน คือ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เจริญ แสนภักดี	(พ.ศ. ๒๕๔๐ – พ.ศ. ๒๕๔๖)
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทิศ นวลเจริญ	(พ.ศ. ๒๕๔๖ – พ.ศ. ๒๕๕๐)
๓. ดร.บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ	(พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๒)
๔. ดร.อมรรัตน์ สนั่นเสียง	(พ.ศ. ๒๕๕๒ – พ.ศ. ๒๕๕๖)
๕. ดร.อมรรัตน์ สนั่นเสียง	(พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๐)
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ไวยกุล	(พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔)
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริบูรณ์ ขอบทำดี	(๒๕ ส.ค. ๒๕๖๔ – ปัจจุบัน)

วิสัยทัศน์

“แหล่งผลิตและพัฒนาครูที่เป็นเลิศด้านศาสตร์การสอน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน”

อัตลักษณ์

“เด่นความเป็นครู รู้คิด มีจิตอาสา พัฒนาศาสตร์การสอน”

เอกลักษณ์

“สร้างครูดี มีเครือข่ายการศึกษา สืบสานภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่น”

พันธกิจ

๑. ผลิตบัณฑิตครูสู่ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพครูและความต้องการของท้องถิ่น

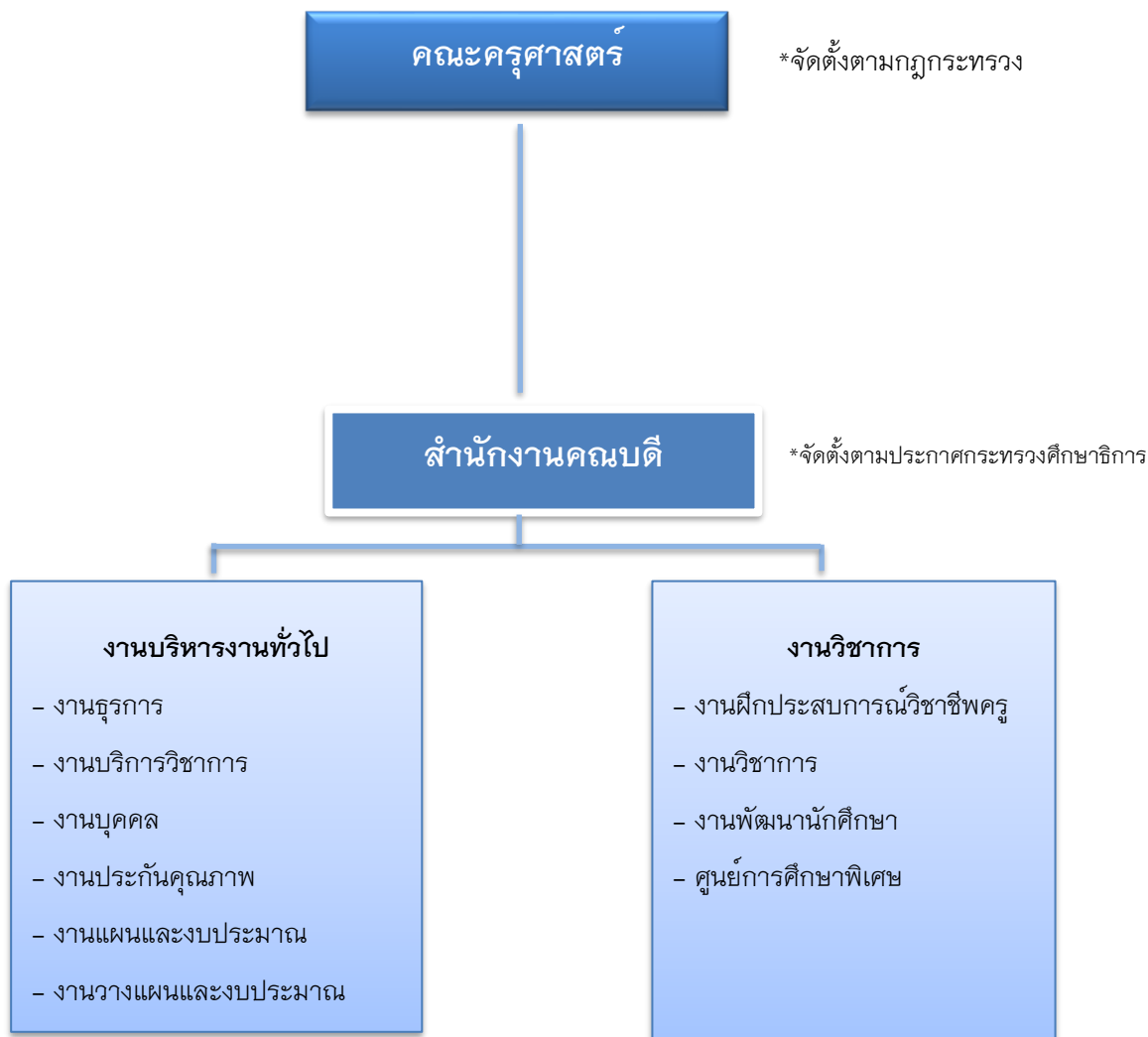
๒. ผลิตผลงานวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาด้านการศึกษาของท้องถิ่น

๓. บริการวิชาการแก่ชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและท้องถิ่น

๔. สืบสาน ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นมรดกโลกตลอดจนบูรณาการองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาครู ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ

โครงสร้างคณะครุศาสตร์

*จัดตั้งตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พระนครศรีอยุธยา ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

บทที่ ๒ แนวคิดบริหารความเสี่ยง

หลักการสำคัญ

การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพตามแนวทางของ COSO ERM (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission–Enterprise Risk Management Framework) หมายถึง กระบวนการที่บุคลากรทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์และคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ หรือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งการระบุแนวทางในการจัดการความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร โดยประกอบด้วยองค์ประกอบ ๘ ประการ ซึ่งครอบคลุมแนวทางในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน การดำเนินงาน และการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

แผนภาพที่ ๑ มิติต่าง ๆ ในการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO ERM

ลำดับ	กรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO : ERM
๑.	สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) เป็นการกำหนดทิศทางของกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร การกำหนดสภาพแวดล้อมภายในองค์กรให้สนับสนุนการบริหารความเสี่ยง โดยสภาพแวดล้อมภายในองค์กรควรมีความเหมาะสมกับลักษณะขององค์กร
๒.	การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงที่หน่วยงานยอมรับได้
๓.	การบ่งเหตุการณ์เสี่ยง (Event Identification) คือ การระบุเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อองค์กรทั้งด้านที่เป็นโอกาสและความเสี่ยง โดยจะต้องมีความเข้าใจปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร
๔.	การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นการวัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยง เพื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่มีอยู่
๕.	การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการดำเนินการหลังจากที่องค์กรสามารถระบุความเสี่ยงขององค์กรและประเมินระดับของความเสี่ยงแล้ว โดยจะต้องนำความเสี่ยงไปดำเนินการเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและลดระดับความรุนแรงของผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
๖.	กิจกรรมควบคุม (Control Activities) เป็นนโยบายและกระบวนการปฏิบัติงาน ที่จะช่วยให้ผู้บริหารมีความมั่นใจว่าการปฏิบัติงานและการประกอบกิจกรรมของหน่วยงาน มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายกลยุทธ์ขององค์กร
๗.	สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) เป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารสามารถใช้ในการถ่ายทอดนโยบาย การกำกับดูแลและติดตามผลสำเร็จของการดำเนินงาน
๘.	การติดตามและประเมินผล (Monitoring) เป็นการติดตามผลเพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานว่าเหมาะสมและสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานคณะครุศาสตร์ได้ทราบกระบวนการขึ้นในการวางแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นภายในคณะครุศาสตร์
- ๒) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจตลอดจนเชื่อมโยงในการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์
- ๓) เพื่อให้การปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

- ๑) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงเป็นฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารงานและปฏิบัติงานภายในคณะ เพื่อให้ผู้บริหารตัดสินใจด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการเพื่อการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักของคณะ
- ๒) การบริหารจัดการความเสี่ยงช่วยให้ผู้บริหารตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลคณะได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
- ๓) เพื่อให้การพัฒนาคณะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของคณะได้มีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน ผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กรและระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

นิยามของการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหลความสูญเปล่าหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์ และเป้าหมายขององค์กรทั้งในด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน และด้านกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยความเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไรและทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากกิจกรรมทางการดำเนินงานขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์ หรือแผนงาน และนโยบายในการบริหารงาน เช่น แผนกลยุทธ์ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ขาดแคลนทรัพยากรสำคัญในการขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์ให้สำเร็จ

ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุก ๆ ขั้นตอนโดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรในการปฏิบัติงาน เช่น การดำเนินโครงการล่าช้า/ล้มเหลว/วัสดุ/อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ

ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่พร้อมในเรื่องงบประมาณ การเงินที่ใช้ในการดำเนินการโครงการนั้น ๆ เช่น การขาดสภาพคล่องทาง การเงิน รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลสำคัญผิดพลาดคลาดเคลื่อน

ความเสี่ยงด้านกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (Compliance Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือ กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ หรือ กฎหมายที่มีอยู่ไม่เหมาะสม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง และวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่ระบุ โดยการพิจารณาจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงนั้น ๆ

ส่วนที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง

นโยบายการบริหารความเสี่ยง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีระบบในการบริหารความเสี่ยง การบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการบรรลุ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย นั้น คณะทำงานวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยจึงกำหนดนโยบายการบริหาร ความเสี่ยง ดังนี้

๑. การมีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยง โดยมีเอกสารแสดงแนวทางและระบุปัจจัย ความเสี่ยงให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยทราบโดยทั่วถึง

๒. การบริหารความเสี่ยงจะต้องครอบคลุมทุกระดับ และทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย ทั้งที่มี สาเหตุจากปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลสูงสุด

๓. ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย รวมทั้งผู้บริหารทุกระดับเข้าใจและให้ความสำคัญกับ การบ่งชี้และการควบคุมความเสี่ยง มีวิธีการและแนวทางการปฏิบัติที่เป็นทางเดียวกันในการระบุ ประเมินและจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๔. ให้มีการกำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร

๕. ให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

๖. ให้นำระบบบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน จนเกิดเป็นวัฒนธรรม องค์กรและเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามปกติของมหาวิทยาลัย

๗. ให้มีการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง มีการทบทวนและปรับปรุงอย่าง สม่าเสมอและนำไปปรับปรุงการทำงานในปีถัดไป

วิธีการวิเคราะห์ความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงคณะครุศาสตร์ กำหนดให้มีขั้นตอน การดำเนินการ หลักการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดทำความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหาร ความเสี่ยง ตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission) ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของคณะครุศาสตร์ เพื่อให้ทราบขอบเขตการดำเนินงานในแต่ละ โครงการและสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน

วิธีดำเนินการ

ให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง พิจารณาระบุวัตถุประสงค์ของโครงการที่จะนำมา พิจารณาความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๒ การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหาร ความเสี่ยง ร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้ง ภายในและภายนอก ซึ่งปัจจัย เหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ คณะ ในการระบุ ปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด เสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด การระบุปัจจัยเสี่ยงของการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้ ควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงาน นั้นๆ ที่ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหายและ เสียโอกาส ปัจจัยเสี่ยงนั้นควรเป็นต้นเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหา มาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้

๒.๑ สาเหตุของความเสี่ยง แบ่งได้ ๒ ด้าน ดังนี้

๒.๑.๑ ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น สังคม ภาวะ เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี เป็นต้น

๒.๑.๒ ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่ควบคุมได้โดยองค์กร เช่น ข้อบังคับ ภายในหน่วยงาน วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหาร การจัดการความรู้ ความสามารถบุคลากร เป็นต้น

๒.๒ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

ลำดับ	ประเภทความเสี่ยง
๑.	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk : S) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ เป้าหมาย พันธกิจ ในภาพรวมขององค์กร ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผลตามเป้าหมายในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร
๒.	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk : O) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านนี้ เช่น การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานโดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจน หรือไม่มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น
๓.	ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลกระทบการเงินที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับรายงานการทางการเงินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานงบประมาณ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม เป็นต้น
๔.	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk : C) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ การปกป้องคุ้มครองผู้รับบริการ หรือผู้มีส่วนได้เสีย การป้องกันข้อมูลรวมถึงประเด็นทางด้านกฎระเบียบอื่น ๆ

วิธีดำเนินการ

๑. ให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ร่วมกันนำโครงการที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกโครงการ นำมาจัดทำตาม แบบฟอร์มที่ MR ๑: การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง
๒. พิจารณาระบุปัจจัยเสี่ยงทั้งภายนอกและภายในที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ แบบฟอร์มที่ MR ๑ : การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง
๓. พิจารณาระบุประเภทความเสี่ยงของแต่ละปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาตามความหมายที่ระบุไว้ในแบบฟอร์มที่ MR ๑ : การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นการประเมินระดับโอกาสที่จะเกิดผลกระทบของความเสี่ยงต่างๆ โดยคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะครุศาสตร์ ต้องกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมาตรฐานเพื่อประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง และดำเนินการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง ดังนี้

๑) **การกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน** เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมิน ความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ โดยคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลกำหนดหลักเกณฑ์ของเทศบาลขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ ในเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ในเชิงปริมาณเหมาะสมสำหรับสำนัก/กอง ที่มีข้อมูลตัวเลข หรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง และในเชิงคุณภาพเหมาะสมสำหรับสำนัก/กอง มีข้อมูลเชิงพรรณนา ไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ ซึ่งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะครุศาสตร์ได้กำหนด หลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

๑. ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) กำหนดไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๕ ครั้ง/ปี
๔	สูง	๔ ครั้ง/ปี
๓	ปานกลาง	๓ ครั้ง/ปี
๒	น้อย	๒ ครั้ง/ปี
๑	น้อยมาก	๑ ครั้ง/ปี

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (เชิงคุณภาพ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงสูงมาก
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงค่อนข้างสูงหรือบ่อยๆ
๓	ปานกลาง	มีโอกาสในการเกิดความเป็นบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสดังกล่าวความเสี่ยงนานๆ ครั้ง

๑	น้อยมาก	แทบไม่มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงเลย
---	---------	-------------------------------------

๒. ระดับความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านกลยุทธ์

๒.๑ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านกลยุทธ์

ระดับความรุนแรงผลกระทบของความเสี่ยง		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรในระดับสูงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรในระดับสูง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายบางอย่างขององค์กรบาง
๒	น้อย	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรเล็กน้อย
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรเลย

๒.๒ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านการดำเนินงาน

ระดับความรุนแรงผลกระทบของความเสี่ยง		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อการระบวนการและการทำงานรุนแรงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบต่อการระบวนการและการทำงานขึ้นรุนแรง
๓	ปานกลาง	มีการชะงักอย่างมีนัยสำคัญต่อการทำงาน
๒	น้อย	มีผลกระทบเล็กน้อยต่อการการทำงาน
๑	น้อยมาก	ไม่มีการชะงักของกระบวนการทำงาน

๒.๓ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านการเงิน

๒.๓.๑ กรณีความรุนแรงที่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

ระดับความรุนแรงผลกระทบของความเสี่ยง		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มากกว่า ๑๐๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป
๔	สูง	มากกว่า ๕๐,๐๐๑ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๓	ปานกลาง	มากกว่า ๑๐,๐๐๑ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๒	น้อย	มากกว่า ๕,๐๐๑ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๒.๓.๒ กรณีเป็นความรุนแรงที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

ระดับความรุนแรงผลกระทบของความเสียหาย		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินอย่างมหันต์ มีการบาดเจ็บถึงขั้น
๔	สูง	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นพักงาน
๓	ปานกลาง	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นหยุด
๒	น้อย	มีการสูญเสียทรัพย์สินพอสมควร มีการบาดเจ็บรุนแรง
๑	น้อยมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินเล็กน้อย ไม่มีการบาดเจ็บรุนแรง

๒.๔ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ

ระดับความรุนแรงผลกระทบของความเสียหาย		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อการเป้าหมายขององค์กรในระดับสูงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบต่อการเป้าหมายขององค์กรในระดับสูง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อการเป้าหมายบางอย่างขององค์กรบ้าง
๒	น้อย	มีผลกระทบต่อการเป้าหมายขององค์กรเล็กน้อย
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีผลกระทบต่อการเป้าหมายขององค์กรเลย

๒) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสียหาย เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสียหายต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสียหาย เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสียหายที่แตกต่างกันทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. พิจารณาโอกาส/ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒. พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานกำหนด

๓) **การวิเคราะห์ความเสี่ยง** เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ ที่จะเกิดเหตุการณ์และความรุนแรงของผลกระทบแล้วของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงว่าอยู่ระดับใด

๔) **การจัดลำดับความเสี่ยง** เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว นำมาจัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยง เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญและเหมาะสมโดยพิจารณา จากระดับความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงที่ประเมินได้ตามตารางประเมินความเสี่ยง โดยการจัดลำดับ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ และเลือกความเสี่ยงที่มีระดับสูงมากและสูงมากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป

ในการประเมินความเสี่ยงจะต้องมีการกำหนดแผนภูมิความเสี่ยง ที่ได้จากการพิจารณาจัดระดับ ความสำคัญของความเสี่ยงจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบที่เกิดขึ้น และขอบเขตของระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

จัดระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนนความเสี่ยง	พื้นที่สี
ต่ำ	๑	
ปานกลาง	๕-๘	
สูง	๙-๑๕	
สูงมาก	๑๖-๒๕	

คณะครุศาสตร์ได้นำแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของคณะครุศาสตร์ แผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์ความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยงจากการข้อเสนอแนะจากรายงานการประเมินมหาวิทยาลัย และการวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยทำตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ร่วมพิจารณาในที่ประชุมโดยวิเคราะห์จากปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ๒ ด้าน ได้ดังนี้

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S)

๒. ความเสี่ยงด้านดำเนินงาน(Operational Risk : O)

ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ได้ดำเนินการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง จัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

๑) การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

แบบ MR ๑

การระบุความเสี่ยง				การประเมินความเสี่ยง			
ประเภท ความเสี่ยง	รหัสความเสี่ยง	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับ ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง
ด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S)	๑-๐๓-๑๐-S-๐๑	๑. ความเสี่ยงของบัณฑิตการสอบใบประกอบวิชาชีพ ครูไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน <u>ปัจจัยภายนอก</u> ๑. ทิศทางแนวทางและนโยบายด้านการศึกษาของคุรุสภา <u>ปัจจัยภายใน</u> ๑. ช่วงเวลาการให้นักศึกษาดำเนินการอบรมใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครู	คณะครูศาสตร์	๔	๔	๑๖	๒
ด้านดำเนินงาน (Operational Risk : O)	๑-๐๔-๑๐-O-๐๑	๑. ความเสี่ยงการพัฒนานวัตกรรมไม่เป็นไปตาม ประสิทธิภาพ <u>ปัจจัยภายนอก</u> ๑. ความไม่พร้อมด้านเทคโนโลยีของโรงเรียน <u>ปัจจัยภายใน</u> ๑. นวัตกรรมไม่ได้คุณภาพ ๒. บุคลากรขาดความรู้เรื่องกฎระเบียบ ข้อบังคับ	คณะครูศาสตร์	๔	๔	๑๖	๒

แบบ MR ๒

๒) การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

ประเภท ความเสี่ยง	รหัสความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง	ความเสี่ยงและ ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/ถ่ายโอน/ ลด ควบคุม)	วิธีการ/มาตรการจัดการ ความเสี่ยง	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ ระยะเวลา
ด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S)	๑-๐๓-๑๐-S-๐๑	๒	การเปลี่ยนแปลงรายวิชา สอบใบประกอบวิชาชีพครู ตามข้อกำหนดของคุรุสภา ในแต่ละปี	การเพิ่มความรู้และฝึกอบรม ให้กับนักศึกษาเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการ สอบใบประกอบวิชาชีพครู ในรายวิชาที่มีการปรับเปลี่ยน ตามข้อกำหนดของคุรุสภา	๑. จัดการฝึกอบรมเตรียมความ พร้อมในการสอบใบประกอบ วิชาชีพครูตามรายวิชาที่คุรุสภา กำหนด ๒. ขยายระยะเวลาในการ ฝึกอบรมให้เพียงพอต่อการ เพิ่มเติมความรู้สู่ความพร้อมใน การสอบใบประกอบวิชาชีพครู	คณะครุศาสตร์ ตุลาคม ๒๕๖๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔
ด้านดำเนินงาน (Operational Risk : O)	๑-๐๔-๑๐-O-๐๑	๒	ความไม่พร้อมทางด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และ เทคโนโลยีต่อการรองรับ การใช้นวัตกรรมของ โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย	นวัตกรรมทางการศึกษาต้นแบบ ที่พัฒนาขึ้นมีความหลากหลาย ทั้งนวัตกรรมที่เป็นเทคนิค วิธีการ วัสดุ อุปกรณ์ และ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการ สอน ซึ่งโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีความพร้อมเพื่อการการ ทดลองใช้นวัตกรรมทาง การศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผล	๑. เลือกโรงเรียนที่มีความพร้อม ในการทดลองใช้นวัตกรรมทาง การศึกษา ๒. เลือกนวัตกรรมทาง การศึกษาที่สามารถใช้ได้ในทุก บริบทโรงเรียน เพื่อทำการเก็บ ข้อมูลที่หลากหลาย	คณะครุศาสตร์ ตุลาคม ๒๕๖๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

				ให้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไม่ได้ผล การทดลองใช้เป็นไปตาม แผนงาน		
			นวัตกรรมไม่ได้คุณภาพ บุคลากรขาดความรู้เรื่อง กฎระเบียบ	๑. การขาดความเข้าใจใน ระเบียบการเบิกจ่ายของการ พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งกระบวนการในการพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษาจะเป็น กระบวนการของการวิจัยเพื่อ พัฒนานวัตกรรม โดนจะมี ขั้นตอนในการเบิกจ่ายตาม ระเบียบของการเบิกจ่ายด้าน การวิจัย แต่การพัฒนา นวัตกรรมนี้เป็นโครงการด้าน ยุทธศาสตร์ ทำให้การเบิกจ่าย ไม่สอดคล้องกัน ๒. กระบวนการในการพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษาจะต้อง พัฒนาตามแนวทางของการวิจัย เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่สามารถ ระบุประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ข้อมูลเชิงผลสัมฤทธิ์ได้ใน ลักษณะค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย	๑. ปรับกฎระเบียบ ข้อบังคับให้ มีความสอดคล้องกับ กระบวนการเบิกจ่ายในการ พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ๒. สร้างความเข้าใจ จัดประชุม ชี้แจงหรือจัดอบรมเพิ่มเติม เกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ภายหลังการปรับเปลี่ยนให้ บุคลากรทราบ	คณะครุศาสตร์ ตุลาคม ๒๕๖๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า การเปรียบเทียบ ที่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งถ้าไม่ทำตาม กระบวนการทางการวิจัยอาจ ส่งผลให้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้น ไม่ได้ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ละผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ได้		
--	--	--	--	--	--	--

คณะผู้จัดทำ

๑.	คณบดีคณะครุศาสตร์	ประธานกรรมการ
๒.	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๓.	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	กรรมการ
๔.	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๕.	ประธานสาขาวิชาพลศึกษา	กรรมการ
๖.	ประธานสาขาวิชาสังคมศึกษา	กรรมการ
๗.	ประธานสาขาวิชาคณิตศาสตร์	กรรมการ
๘.	ประธานสาขาวิชาวิทยาศาสตร์	กรรมการ
๙.	ประธานสาขาวิชาการประถมศึกษา	กรรมการ
๑๐.	ประธานสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา	กรรมการ
๑๑.	ประธานสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์	กรรมการ
๑๒.	ประธานสาขาวิชาการสอนภาษาไทย	กรรมการ
๑๓.	ประธานสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ	กรรมการ
๑๔.	ประธานสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ	กรรมการ
๑๕.	หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ	กรรมการ
๑๖.	หัวหน้าสำนักงานคณบดี	กรรมการ
๑๗.	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับชำนาญการ	กรรมการและเลขานุการ